

Már nincs menekvés

Biztos vagyok benne
Hogy hamarosan
Eljön a világ vége
Ma a mami szétfőzte a rizst

A pinceszagú kabát

1.
Várok.
November óta
minden nap
várom, hogy írj.
Már május van.
Én még mindig
dunnával takarózom,
azt hiszem,
fáznék nélküle.

2.
„Istenem, milyen fiatal vagy!”,
mondod, és mosolygysz közben,
és nézel.
Úgy nézel,
mintha a világ minden szépsége
bennem
összpontosulna.
Mintha egyszerre lennék az összes nő,
akit eddig felcsináltál.

3.

Az üres zseb
véletlen volt.
Így teremtetett.
Az innen kivett pénzt
mindig valami károsra
herdálom.
Kis öngyilkosságokat
követek el
titokban.

4.

Hiú vagyok,
mert hiúvá tettél.
Azóta hiszem,
hogy minden,
ami létezik,
engem kíván,
engem imád.
S ha minden nem is,
te biztosan.

5.

Hiába törekszel,
engem még mindig
nem gyötör
a gyönyör.
A kérdés az,
ismersz-e annyira,
hogy észrevedd,
csak könnyületességből
nyögök úgy.

6.

Hiányzik
az alkoholos hajnalok
bámulása.
Hiányzik
a cigarettafüstből kerekedett

gomolyfelhő felettünk.
A pinceszagú kabátod
susogása.
A mocsok, amiben
fetrengtünk.
Nem akarom, hogy a
hiányod is hiányozzon.

Azt mondja

Mesélem neki, hogy milyen jó lesz
Ez a nyár, hogy nem is leszek
Itthon, na majd, na majd meglátják,
Elbiciklizek a Tiszáig,
Fesztiválra fogok menni!
Anyám azt mondja: tanulj!

Meg fogom venni azt a ruhát,
És ha majd felveszem, ó, akkor,
Na akkor majd mindenki engem
Fog bámulni, majd kiesik a szemük.
Anyám azt mondja: fogj le!

El kell mondanom neki, hogy
Én mennyire szerelmes vagyok
Beléd, de tényleg, hogy csak azért is
Kicsikarom azt a heti egy levelet,
Pedig igazából szarsz a fejemre.
Anyám azt mondja: ez csak fiktív szerelem.

Vannak dolgok, amiket
Például képtelen felfogni.
Én akkor is megmagyarázom neki,
Ez egy küldetés.
Anyám azt mondja: hagyd már!

Észrevette, hogy én nyúlom le a pénzt,
Aztán addig tépte a hajam,
Amíg be nem vallottam, hogy a cigit és

A piát is én szoktam eltüntetni.
Anyám azt mondja: tűnj a szemem elől!

Megint üt, ver, ordít,
Mert lekurváztam,
És mert nem szeret.
Nem baj, ha nekem fáj,
Csak neki ne fájjon.
Anyám azt mondja: menj el innen!

...

Anyám azt mondja: többé ne gyere haza!

...

Anyám azt mondja: dögölj meg!

Lehet, hogy most az egyszer,
Utoljára, hallgatok rá.